

[Tom Behnke]

komme i fængsel. Når vi ved, at et forsigtigt skøn peger i retning af, at ca. 90 pct. af alle røverier bliver begået af narkomaner udelukkende med henblik på, at de skal skaffe kapital til deres næste fix, så er mit spørgsmål:

At sætte dem i fængsel, er det ikke kun symptombehandling, er det ikke kun at fjerne dem fra det øvrige, frie samfund for en periode, så vi er fri for dem?

Vi løser ikke det, der var problemet, det, der var årsagen til, at de begik deres røveri. Hvis man siger, at det er vold efter §§ 244, 245 og 246 i straffeloven, og at sådan nogle overtrædelser ikke skal kunne give behandling, men at de skal i fængsel, og hvis det er betingelsen for, at forslaget kommer igennem, så er det i orden for mig. Med hensyn til røverier må jeg fastholde, at det er vores betingelse for forslaget her, at også narkomaner, der har begået røveri, skal have tilbudet om at vælge afvænnings i stedet for at komme i fængsel.

Men det, som forslaget sigter mest på, er al den berigelseskriminalitet, som narkomanerne foretager, herunder i øvrigt røverier.

Så spurgte hr. Svend Aage Jensby også: Hvad vil alt det her komme til at koste, det ved vi jo ikke?

Nej, men vi har lige behandlet et forslag om, at vi skal nedsætte et råd, der skal kigge på den her slags ting. Havde det været nedsat i dag, havde vi vidst, hvad det ville komme til at koste. Så dér var et godt argument for at støtte forslaget om, at vi laver et råd.

Så siger hr. Svend Aage Jensby: Så lad os dog vente, indtil det råd er nedsat!

Men vi får det først engang til efteråret, og det skal først behandles, og så skal det nedsættes, og så skal det til at arbejde. Der går nok en 2-3 år.

Det har vi hverken menneskeligt eller økonomisk råd til at vente på. Der skal handles nu, der skal gøres noget for narkomanerne nu. Vi kan ikke vente på det råd. Derfor har vi foreslået det her, som vi regner med er et positivt og rigtigt element i den rigtige retning. Rådet kommer så efterfølgende, og så må de vurdere, om det var det rigtige, vi gjorde. Hvis det viser sig, at det var helt rivende tosset, det, vi har gjort her, så lad os lave om på det til den tid! Men det tror jeg nu ikke det er. Jeg tror, at det her er et skridt i den klart rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg forstod hr. Svend Aage Jensby sådan, at det var Venstres ønske, at vi havde et par narkofri fængsler, for så kunne man placere folk dér, så man i hvert fald forhindrede, at de fortsatte deres narkotikamisbrug, imens de sad i fængslerne.

Det er et fromt ønske, og gid det kunne lade sig gøre! Men selv med de metoder, man bruger i USA, og som ligger meget fjernt fra de forhold, vi har i den danske kriminalforsorg, selv med de metoder, hvor der er tale om endog meget grundig kropsvisitation ved fængslerne, hvor der er tale om sikre fængsler – man praler med, at det er verdens mest sikre – selv de steder må man erkende, at narkotikaen kan vandre over fængselsmuren på forskellig vis. Det, der sker, er, at prisen stiger – det er et spørgsmål om udbud og efterspørgsel – og jo mere besværligt det er at få narkotika ind i fængslerne, jo dyrere bliver den bare. Der er så mange des flere personer undervejs, der skal bestikkes, og som på forskellig vis skal betales for at foretage transporten. Narkomanen har et behov for og et misbrug af narkotika, der er så stærkt, at vedkommende er fuldstændig ligeglad med, hvilken gæld vedkommende sætter sig i. Problemet er så, at den dag narkomanen bliver løsladt, vender vedkommende tilbage til den kriminelle løbebane.

Derfor må jeg sige til hr. Svend Aage Jensby, at uanset hvor enige vi kan være i ønsket om at få nogle narkotikafri fængsler, så er erfaringen fra alle andre lande, at det kan desværre ikke lade sig gøre, og vi tror heller ikke på, at vi i Danmark magter at løse den opgave.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Hr. Tom Behnke siger: Vi vil gøre noget for narkomanerne, og vi vil gøre det nu, og så er det ligegyldigt, hvilken kriminalitet det drejer sig om.

Det er det ikke for Venstre. Så enkelt er det. Der må være et hensyn også til ofrene for kriminaliteten. Det kan ikke være således, at man udelukkende fokuserer på en gerningsmand og giver ham særbehandling, fordi han nu tilfældigvis er narkoman. Vi gør det ikke, vi går ikke ind for den retspolitik.